

Straschill'ova grenčica iz zelenjave povzroči moč in je vsled tega pri večjem telesnem naporu

neobhodno potrebna.

Zato jo je priporočati zlasti za turiste, lovce, vojake, romarje itd.

drnik je granc, ki

družba", ki še vojaški dolžnosti podvržene mlade ljudje v velikih množicah izseljuje. Zato se vrši proti tej družbi zdaj v Galiciji okroglo 50 sodnijskih razprav. Tožen ni samo lovski glavni agent Haluszka, marveč tudi cela vrsta pod-agentov po celi Galiciji. Vlada naj bi enkrat odločno proti izseljevalnim pijavkam nastopila.

Oj ti davki! Naš finančni minister še vedno jamra, da so davki premali. Kako stoji stvar v resnici, dokazuje sledeči slučaj: Velika fabrika platna bratov Fiedler v Deutsch-Prausnitzu postavila je delo. Izdala je na uradnike, mojstre in delavce okrožnico, v kateri pravi, da vstavi delo edino zaradi neznosnih davkov. 400 delavcev je brez dela!

Zopet politični napad v Zagrebu. Kako žalostne so politične razmere na Hrvatskem, dokazuje zopetni atentat na kraljevega komisarja barona Skerlecza. Neki Dojčić, ki je bil baje od hrvatskih organizacij v Ameriki odpuslan, ustrelil je na javni cesti na komisarja ter ga na levi roki ranil. Morila so zaprli. Pred sodnikom je izjavil, da je hotel s svojim atentatom Dunaju dokazati, da se hrvatsko ljudstvo ne pusti več zatirati. Blazno hujskanje na eni strani, nesrečna vladina politika na drugi strani rodi take eksaltirane zagrižence, ki mislijo z navadnim umorom zistem spremeniti. Blazni čini hrvatskih fanatikov bi morali merodajnim krogom oči odpreti!

Državni grehi. S številkami dokazano je, da je ljudsko blagostanje v onih državah največje, kjer se je za ljudsko šolstvo najbolj prekrbelo. V hranilnicah denar vloženi ima od vsakih 100 prebivalcev: na Danskem in Švedskem 53 oseb, na Nemškem in Francoskem 30 oseb, v Avstro-Ogrski 14 oseb, na Ruskem pa celo samo 4 oseb. Mi smo torej v gospodarskem oziru med slabejšimi. Ni čuda, kajti v naši državi izdalo se je preteklo leto za ljudsko šolstvo le 58 milijonov kron, za ječe pa skoraj 62 milijonov kron. Pač žalostno!

kovalce cerkve brez vzroka vnn metati? Ali sme župnik lepo cesarsko pesen sredi v petju pretrgati in pred oltarjem pri cesarski maši nečuvani škandal povzročiti? To je **motenje vere**, pa tudi **žaljenje cesarja**!! Župnik, ki si to dovoli, sliši v **norišnico** ali pa v **kriminal**!... Čegava pa je cerkev? Cerkev je lastnina Nemcev in Slovencev, ki so vsi denar zanjo dajali! Od koga pa živi župnik? Od slovenskega in nemškega denarja! In boljše mu gre, nego nam!... Ko sem bil še mlad, čuli smo v cerkvi nemško in slovensko pridigo. Takrat se nismo imeli nobene nemške šole, vendar pa smo znali vsi cesarsko pesem tudi nemško peti. Pravim torej: cerkev je lastnina vseh, župnik živi od vseh, zato mora tudi vsem ednako pravico dati! Tako nesramno psovaje pred oltarjem, kjer se župnika ne more za jezik prijeti, si izprosimo enkrat za vselej. Ljubi Bog ni samo za slovenske prijatelje Srbov! Radeloveden sem, kaj bode škof k temu škandalu rekel? Po gostilnah se čuje, da bode mnogo ljudi zaradi župnika iz katoliške vere izstopiti. Vidil sem že tozadevno polo, ki nosi mnogo podpisov. Ni čuda, ako se nam daje namesto mirnega katoliškega duhovnika navadnega političnega hujskača! Niti iz slovenskih gostilen se nemških gostov ne meče. No, jaz ne bodem iz vere prestopil; ali dokler bode ta župnik, me ne vidi več v cerkvi. Kmetski prijatelj iz okolice.

Sv. Barbara v Haložah. Dragi čitatelji! Danes poročam Vam nekaj malega od našega oberklerikalca g. Habičaka, adjutanta fajmoštra Vogrina; grozno se jezi, da ga „Štajerc“ štriga; pa počasi dobi še od nas zažluzeni križec iz kartona za zasluge, ki jih je dosegel zadnjič pri agitaciji Slatinskih volitev; klerikalci se grozno jezijo, kër čutijo, da svojega cilja gotovo ne bojo dosegli; saj vam nič ne bode pomagalo, čeprav je vaš komandant prišel na volišče z sedlarskim firtomom ter z veliko torbo, v kateri je imel polno postav; da pa se ne bi mu kje zmešale, imel je g. Habičak en prav lep pajtl dišečega duhana. Pred častitim g. fajmoštrom se pa postavi pred na široko kot petelin na dvorišču; si pač misli: „Tukaj jaz sem vaš gospod, kod na stehi en kokot!“ Pri Sv. Ani pa ni dobil adjutanta nobenega kosila i. t. d. Zato pa zdaj baje hoče odložiti svojo velikanško cekmoštrsko čast. Ubogi Drašek! Zdi se nam, da sta z fajmoštrom ves med polizala; Bog ve kaj je vzrok temu? Drašek, Drašek, mi imamo v tem oziru mnogo sočutja z teboj. In naša Lizika, oh ta krasna mladika, zadnjič enkrat se je peljala v Ptuj, seveda da z fajmoštrom skupaj in še tako, da eden proti drugemu se gledata, kakor kakšni zaljubljeni parček. Oh, krasna deklica Halož! Vse je v njo zaljubljeno. Zato pa imata z fajmoštrom popolnoma prav, ako se v zaprti kočiji vozita... Kaplanu Bazniku pa se lepo zahvaljujemo, da je zraven Brencljuna tako grdo šuntal črez „nemškutarje“ pri tistem kresu v Gruškovcu. Saj si dobro pomnimo; v jeseni naj pa gre mošta fehtati le k svojim privržencem, kajti pametni „nemškutarji“ in liberalci mu tokrat bomo že duri pred nosom zaloputnili! Sicer ako res ne morete Nemcev trpeti, zakaj neki pa potem Vogrin inzerira v nemških časopisih z svojim vinom, kajti črnuhi dobro vejo, da Nemci pošteno plačajo; nemški groš vam pa šmeka, kaj ne, gospodine?... Toliko za danes, prihodnjič zopet kaj novega!

Selnica ob Dravi. Nekaj nespodobnega smo videli mi Selnški „Štajercijanci“, kako so tu zraven (Neuhansa) divjali in kričali. Zraven je bil tudi tisti g. kaplan Božiček, ki je ravno slovo jemal od Selnških učiteljc, kakor tudi od Ane K. in Jozefine N.; bilo je že pozno v noči okoli 12. ure. Ali se spodobi to za farja? Še je pač vidlo, kakšen zgled je dajal Božiček ljudem.

Od sv. Štefana pri Šmarji. Predragi „Štajerc“! Sprejmi najlepšo zahvalo za trud, da si bil toliko dober, in si nam poslal žetnik, sodo, žajfo in krtačo za našega g. župana. Prav lepo bi jih bili lahko oprali, pa so se nam žalibog izgubili neznano kam. Ako Ti je mogoče,

dobri moj „Štajerc“, ko greš malo dal je sari mnog svetu, kakor pa nas eden, bodi tako dober duhovščina, prijazen, pa pogledi še, kje se neki skrivajo vernemu lj župan in nam jih nazaj pripelji; povej pa v ovih stopn drugim, naj jih iščejo; naša Štefanska okolica jih je je razpisala lepo nagrado za tistega, ki bi dne 15. avg našega župana in jih pripeljal nazaj. Prejmi premn „Štajerc“! Ti ne veš, v kaki zadregi smo, doljska god so se nam naš cenjeni g. župan izgubili; hovesnost je kaka sila, pa si ne vemo pomagat, ker ostala, ako mammo župana. Smili se nam pa tudi Plahmorno pri kova Tereza, ko hodi dan na dan po Drobni potrudile g cesti in milo gleda, odkod pridejo naš g. županirati ter „en groš“, je rekla, „bi rada dala, samo čilo vencev jih še enkrat videla.“ — Zato Te pa, naš „Štajerc“, ka „Štajerc“, mi Štefančani prav lepo prosimo, ozniki pri magaj nam poiskat župana; mogoče, da je vsaki stran sreča bolj mila ko pa nam. V upanju, da zastankov ponižno prošnjo uslišiš, se Ti vsi skupaj vakovih drh prej zahvaljujemo. Več Šentštelandskih staneh 14

Dol pri Hrastniku. Takaj se je pod imenitita, tem bralnega društva neka veselica napravila, venci od d takoj po litanijah, da se ljudje preje ne potegnjeni, idejo. Zbrali so se kmetje, učitelji, kolodarni potre pomočniki. Neki skribantus je tako dobro govoril, so vse da smo se skoraj vsi jokali. Povzdignila dva i debelega Podmenika, češ da ta edino napojem l društvo „gor drži“; seveda, kër ima nji vrati, i časa; jamral je tudi, da se je ravno tega močnanjšimi ki „toliko dobrega stori“, iz občine sprav so šli g Ljudje so si mislili, kaj vse se bode govorilo ljudstv kër so tudi kmetje skupaj prišli. Tudi dr. Kmetlet v in neki kramar (menda Edelsbacher) iz Laka ta nač ga sta prišla gledati, kaj bo. Pa ni bilo nič stoji. vsaj nič koristnega se ni govorilo. Mislili sjepele in da se bode govorilo, kako se krompir nikdar ne kako se gnoji, drevesa cepi, trsje požaliti, to izvr se čebele komandira, da kmetu dobiček polim dar sejo, kako se živino krmi, svinje redi, kuren spo zdrave in debele itd. itd. Ali od takih korisa blagosl rečeh nismo ničesar slišali. Za prvake take. **Zakot** učne ter koristne stvari niso potrebne... Znanjamo prav mladi g. učitelj (ni mu zameriti!) rekam na d nekemu posestniku: za kmete bi bilo treba me Josef brati, pa manj delati! Kmet si je mislil: moral zaj bi že nekaj povedal, da bi si dalje časa z našo občini nil! Tako se je cela priredba brez načot obč. nesreče končala. Skribantus jo je potegnil dobil si Celje; domačini smo ga namreč hoteli vpravan in kaj da je in od kot da je... Župnika in ljubljben na nismo videli na veselici, čeprav je bil v nji prod polnoma „slovenska“; seveda, veselice so mo ostal v kom prepovedane in tega se držijo... Kër je i kmet šel je pred par tedni župnika vnaporčar ali sme delavcem v petek meso napraviti, ker se do so svoje delo končali. Pa se mu ni dovolj denarju. S Seveda je kmet to napravil, kar mu je po občinski narekovalo. Župnik fehta vsako leto, seveda trežbo bi vse, kar kmet prideluje. In imeli smo priča pokojn zakaj kmet v nedeljo seno suši ter vozi. Kër dobiva kmet si je mislil: čakaj, župnik, jaz ti bode zdaj n praprota dal in ga mora sam v nedeljo plačati plač ti... Z Bogom!

Vojnik. (Blagoslovljenje notem, da stopnik cerkvi Marije Devišhodnici Kinč vojniške fare, zlasti tega trga, se str. sodn imenovati cerkev Mar. Dev. na 140 m visoki tržni s griču. Njen začetek ni znan, le cesar Jožefu bode jo je kot tretjo cerkev dal deloma podre sam p 30 let pozneje l. 1820 so jo tržani zopet podstrešje vili, in tako je do danes pri večkratnega tega iz skrbnem popravilu ostala, ter se v nji ob Mar. slovo praznikih božja služba darovala. Zaradi nje jan vsakosti je vidna daleč naokoli in popravni od prišedši iz Celja jo hitro zagleda. Krasniji.

razgled od te cerkve na ravnini do Celja ta **Sent** sločavskih planin in gore sv. Uršule itd. Spletni nice pa od druge ali srednje cerkve sv. Florjaneč; k Mar. Dev. so bile poprej bolj za silo in za zasta cej težavne, zato so tržani, ki se za to cerk se ve posebno zanimajo, poskrbeli, da so se primerne in krasne stopnice s 257 stopinj iz cementa napravile, ki bodo gotovo mna visokim cerkvam v zgled in spodbudo sta. Prvo skrb za to lepo in bogoslužno po trepčujo sta prevzela dva tržana, gospoda Ignac Jela Franc Kociper kot cerkvena ključarja, k naše po fari za denar prosila in ga zbiral, pa kër ot dalej pri darežljivih rokah potrkala. Trejasti duh

Ime
MAGGI
jamči
za izvrstno kakovost
MAGGI-jevih kock
po 5 vin. za ¼ litra naj-
finejše goveje juhe.
Le-ta so najboljše!
Blagovolite to upoštevati
pri nakupovanju.

Dopisi.

Sv. Lenart slov. gor. Dragi „Štajerc“! Na cesarja rojstnem dnevu bil sem tudi jaz v cerkvi v sv. Lenartu. Ko se je začelo peti cesarsko pesen, peli so vsi: Nemci in Slovenci. Saj imamo vendar vsi cesarja radi. Šlo je tudi čisto lepo. Ali nakrat, sredi v prepevanju cesarske pesni, zamahal je župnik od oltarja sem in nehalo se je peti. Potem se je župnik obrnil ter je zaklical: „Konštaticam, da se je cerkvena služba božja namenoma motila!“ Še glasneje pa je zakričal: „Die Ruhestörer hinaus!“ Potem je šlo vse iz cerkve... Zdaj vprašam: ali je to motenje miru, ako se skupno cesarsko pesem poje? Saj ta pesen se vendar v vseh jezikih ednako poje! Vprašam nadalje: ali ima župnik pravico, obis-

414 zidarski podjetnik gospod Goron, ki je razun vodstva tega dela še v de-
 je po mnogo pripomogel. Četrta je velečasita
 ber in zlasti gospod župnik, ki je na leci
 jo našemu ljudstvu toplo na srce polagal. Stavba
 nih stopnic je stala do blizu 2000 kron. Blago-
 občina jih je prečastiti domači g. župnik Potovšek
 i našel 15. avgusta t. l. na praznik Vel. gosp. v navzoč-
 reljubivi premognega ljudstva. Svirala je izvrstno male-
 o, ker vsa godba 12 terih godcev. Pa pri vsem tem bi
 er ni- kadar
 hutje- krenost brez ovenčanja še jako pomanjkljiva
 sbinski zala, ako bi vsa dekleta cele fare ne bile ne-
 župan- domo pridnost izkazale, ki so se celi teden
 i da bi- dandile gotovo iz sto in sto vrtov cvetlice
 is ljub- nati ter drugo zelenje poiskati in veliko šte-
 no, po- nati ter drugo zelenje poiskati in veliko šte-
 e Tebi- nati ter drugo zelenje poiskati in veliko šte-
 a našo- nati ter drugo zelenje poiskati in veliko šte-
 že na- nati ter drugo zelenje poiskati in veliko šte-
 ananov- nati ter drugo zelenje poiskati in veliko šte-
 menom- nati ter drugo zelenje poiskati in veliko šte-
 to pa- nati ter drugo zelenje poiskati in veliko šte-
 ne raz- nati ter drugo zelenje poiskati in veliko šte-
 dvorski- nati ter drugo zelenje poiskati in veliko šte-
 govoril- nati ter drugo zelenje poiskati in veliko šte-
 oval je- nati ter drugo zelenje poiskati in veliko šte-
 bralno- nati ter drugo zelenje poiskati in veliko šte-
 najred- nati ter drugo zelenje poiskati in veliko šte-
 nožaka- nati ter drugo zelenje poiskati in veliko šte-
 pravilo- nati ter drugo zelenje poiskati in veliko šte-
 ovorilo- nati ter drugo zelenje poiskati in veliko šte-
 Kolšek- nati ter drugo zelenje poiskati in veliko šte-
 Laške- nati ter drugo zelenje poiskati in veliko šte-
 ilo nič- nati ter drugo zelenje poiskati in veliko šte-
 ili smo- nati ter drugo zelenje poiskati in veliko šte-
 r sadi- nati ter drugo zelenje poiskati in veliko šte-
 ti, kako- nati ter drugo zelenje poiskati in veliko šte-
 k prime- nati ter drugo zelenje poiskati in veliko šte-
 , da so- nati ter drugo zelenje poiskati in veliko šte-
 oristnih- nati ter drugo zelenje poiskati in veliko šte-
 ke pod- nati ter drugo zelenje poiskati in veliko šte-

Zakot pri Brežicah. Iz netužnim srcem na-
 . Nekaj vsem občanarjem in tudi drugim ose-
 rekeli na daljnem Štajerskem, katerim je poznato
 eba v. Josef Goršek, doma iz Vetrnika, da je
 il: težko zapustiti za njega v slabem vremenu
 zapo- obično . . . Deloval je nam nezadovoljno
 nadaljnje obč. tajnik in napol redar blizu dve leti,
 tgnil vobil si je ob tem času vsakovrstnih neime-
 vprašat, nih in neprilicnih lastnosti. Bil je najbolj
 n kapla- bljen pri bližnjih sosedih na kolodvoru,
 bila po- prodajava vsakovrstne tekočine, pri katerih
 o mašni- stal v spominski knjigi še po njegovi smrti.
 . Nekaj je izobražen v vsakovrstnem poslovanju,
 vprašat, ročnomo ga na dobro mesto za blagajničarja,
 viti, ker se dobro izpozna pri štajerskem in hrvaškem
 lovilo Marju. Sedaj je še začasnó stopil v pokojnino
 e pamet- šinsko drvvarnico, v kateri ima prosto po-
 veda za- brez hrane. Pričakuje tukaj še določbe
 pridigo, pokojnino iz deželnega fonda, ktere ga za-
 zi. Nekaj dobivati šele 5 let po njegovi smrti, ker se
 i bodem- naj nabira obrestitva od tiste zaloge, katero
 pokosi- plačal ni. Pri odhodu ga bomo spremljali
 arani. Odborniki do prve postaje odgonstva z vese-
 no v navi, da ga nikdar ne bi bilo več v ta kraj. Po
 evice, odniti se bojo brale žalostinke pri c. k.
 se sme- sodnji v Brežicah, kakor tudi pri c. k.
 visokem- sodnji v Celju v slabi namen. Svirala
 Jožef II. bode pri odhodu ciganska banda, katero je
 odreti, sam pridobil v ta namen v občinsko hišo v
 et posta- streže, da pričakuje dobrega zaslužka od
 atnem inga iz prazne denarnice. Njemu pa naj bode
 Marijinih slovo resnični pregovor, ki pravi: Kdor pod
 radi nje jamo koplje, tisti se sam v njo vdere.
 popotni- odhod pa mu želimo nežalostni neprija-
 ršen jet.

Izgubljeni dan
 a ter do Sentrokovskibreg nad Šmarjem p. J. Pri-
 d. Stopljeni naš „Štajerc“; prosim Te za mali pro-
 Florijanaček; veš, nahaja se namreč pri nas že do-
 o in pred zastarela kraljica in „Marijina devica“ Lah.
 o cerke- vedno kakor vsiljiva muha v bralce pre-
 se nove
 topinjam
 mnogim
 o služile
 podjetje
 e Jekl in
 a, ki sta
 pa tudi
 Tretji son

potrebnega in koristnega „Štajerca“ ter v naše
 somišljenike zaletava, tako da jo že nekateri
 „Štajerčevu staromater“, imenujejo. Ta lepa in
 velika devica namreč kar divja, ako „Štajerca“
 vidi ali to besedo sliši. Zato je začela rajši od
 hiše do hiše hoditi (ker delati itak noče ali že
 več ne more), ljudi nagovarjat, naj vendar nih-
 če več „Štajerca“ ne čita ali dobavlja, češ da
 je to velik greh. No, devica Lah in takozvana
 „Štajerčeva stara mati“, mi ti samo za zdaj to-
 le povemo; ako le ne bo pred tvojim brezuspeš-
 nim blebetanjem proti nam miru, potem ti
 bomo pa enkrat tvojo čudno in skrivno deviško
 nedolžnost, ter tvoje še večje grehe na svetlo
 spravili. Toraj: Auf Wiedersehen . . .

August Bebel †.

Umril je 13. t. m. najpomembnejši voditelj
 nemške socialne demokracije August Bebel.
 Rojen l. 1840 postal je Bebel drahtslerski moj-
 ster in se takoj delavskega gibanja udeležil. Tek-
 kom let postal je ta izredno zmožni in delavni

August Bebel

mož najpomembnejši politik svoje stranke. Kot
 pisatelj je žel mnogo uspeha. Mnogokrat zaradi
 političnih zločinov obsojen, obstal je do smrti
 zvest svojim revolucionirskim načelom.

Novice.

Kratkočasnica. Smetekov Juri ravno raz-
 baše gnoj z voza, ki ga je pripeljal za repo.
 Mimo pride grajščinski „jager“ z dvema psoma,
 „Floro“ in „Kaktusom.“ Kar naenkrat se za-
 kadi Flora v mirnega Jurčeta ter ga hoče za-
 grizniti. Naš Juri ne razume šale ter ji pože-
 ne svoje vile v žrelo. Črez nekaj dni uboga
 Flora pogine. Ta zadeva pride k sodnijski ob-
 ravnavi. Sodnik reče našemu oratarju: „Zakaj
 ste bili tako surovi; Vi bi bili lahko z obrnje-
 nim delom Vašega orodja, namreč s „štilom“
 se branili proti psu?“ — „Gospod sodnik“ pravi
 naš Juri, „gotovo bi bil to storil, ko bi tudi
 pes šel z zadnjim delom, namreč z repom proti
 meni!“ Sodnik se nekoliko nasmeje ter ga po-
 polnoma oprostí.

Kako se je pred 50 leti poslance plačevalo.
 Kmetijski volilni okraj Busk v Galiciji izvolil
 si je l. 1861 kmeta Zacharajko kot deželnega
 poslanca. Poslanec jim je obljubil, da bode do-
 segel razdelitev plemenitaških veleposestev. Se-
 veda možakar tega ni mogel doseči in je v de-
 želnem zboru igral vlogo ribe. Ko je prišel Za-
 charajko po zaključenem zasedanju domu, doži-
 vel je prav neprijetno presenečenje. Kmetje za-
 htevali so od njega cesarjevo pismo s pečati, ki
 bi dalo kmetom plemenitaške travnike na raz-
 polago. Tega jim poslanec ni mogel dati. Kmet-
 je celega okraja so potem sklenili, da se mora
 lenega poslanca s tem kaznovati, da se mu jih
 48 podeli z debelo palico po zadnici. In res se
 je to tudi zgodilo. Zacharajko pri prihodnjih

volitvah ni hotel več kandidirati. Razumemo!
 Sicer pa bi bilo krasno, ko bi kmetje i danes
 taka sredstva zoper lene poslance rabili. Sakra-
 bolt, to bi pokalo po lenih grbah štajerskih
 slovenskih deželnih poslancev. Miha Brenčič bi
 se nam naravnost smilil, kajti hodil bi okoli z
 oteklim koncem hrbta, da bi bil joj . . .

Lepa kazen. Trgovci brati Schwarz v Offen-
 burgu so bili zaradi hitopajpljenja špirta zasa-
 čeni in obtoženi. Sodnja jih je kaznovala
 strogo; naložila jim je namreč globo v znesku
 916 589, torej skoraj enega milijona markov.
 Obenem je oblast ves najdeni špirit zaplenila.

17 oseb utonilo. V pristanu Svinemünde
 preobrnil je vihar barko; 22 oseb je padlo v
 vodo. Zamoglo se jih je le 5 rešiti, medtem ko
 so vsi ostali našli svoj grob v morju.

Grof — sodar. V neki mali hiši v vasi
 Mako na Ogrskem pričel je grof Pavel Maisay
 pl. Herkenley izvrševati sodarsko obrt. Družina
 Maisay dobila je od cesarja Maksimilijana gro-
 fovski naslov in velika posestva. Člani družine
 zapravljali so kakor blazni in so konečno vse
 nezmerao premoženje zapravili. Grofu Pavlu ni
 nič ostalo; zato se je izučil sodarskega roko-
 delstva, katerega zdaj kot mojster izvršuje.

V Ameriki vlada v nekaterih pokrajinah
 naravnost grozovita vročina. Zlasti hudo trpijo
 v državah Kansas ter Missouri. Mnogo ljudi za-
 dene kap vled vročine. V senci znaša vročina
 47½ gradov Celzija.

4 otroke nakrat porodila je žena nekega
 zagrebškega stražnika. Vsi štirje novorojenčki
 so umrli.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Vbogi Ptujčani! Zdaj jih bodejo pa kleri-
 kalni prvaki prav kmalu pohrustali in nič ne
 bode od njih ostalo, k večjem par kosti . . .
 Ptujski klerikalci namreč „organizirajo“ zdaj vse,
 prav vse. Najprej so „organizirali“ pobožne
 „Marijine device“ od 50. leta naprej, katerih de-
 vištvo je večidel od strokovnjakov garantirano
 ter potrjeno. Potem so „organizirali“ mlajše
 „device“, katerih devištvo ni tako garantirano,
 ker se je po raznih okoliških plesiščih oprušilo
 in osmutilo. Pa to nič ne dene: klerikalci no-
 sijo krščanstvo na jeziku, devištvo pa na plavem
 pantelcu. . . Potem so „organizirali“ ptujski
 klerikalci posojilnico v kloštru, ki je bila tako
 potrebna, kakor peto kolo pri vozu. Pa gospod
 Pšunder so rekli, da gré pot v nebesa le skozi
 vrata te posojilnice. . . In klerikalci so še na-
 prej „organizirali“. S težkim trdom spravili so
 „čuke“ skupaj, junaške „čuke“, ki se ne bojijo
 nikogar, k večjem policijskega psička ptujkega.
 To vse so naši klerikalci organizirali. Naštemo
 torej še enkrat: prvič device v „nevarni staro-
 sti“ (+ 50), drugič device „hmhmhm“ (s prahom
 iz plesišč), tretjič klošterske posojilničarje, ki
 imajo pod vsakim ciglom na svoji strehi 20
 kronski zlati tukat; četrtič korajžne „čuke“, ki
 so nekaka lajbgarda debelih klerikalcev. Sakra-
 bolt, škoda je pa res, da klerikalci ne organi-
 zirajo tudi „čukovke“. Kako lepo bi izgledale
 gotove zdaj že zopet nedolžne device starejših
 letnikov v „čukovski“ uniformi! Kje je klerikalni
 „hosenrok“? Sakrabort, to ustanovitev bi pa
 še radi doživeli! Kako nežno bi bilo, ako bi
 kakšnja kakor siromakova peč otekla faravska
 kuharica po telovadni lojtri plezala; ali pa
 kakšnja zarjavela, napol posušena devica, ki bi
 čez kozo skakala. Ej, to se mora uresničiti, —
 preje ne bomo mirovali, da se to uresniči!
 Kér od političnih duhovnikov v Ptuj ne moremo
 zahtevati, da bi sklepali o vprašanju, je li pa-
 šejo „čukovske“ hlače „organiziranim“ devicam,
 — zato upamo, da bode vodstvo ptujkega
 „Narodnega doma“ to malo kočljivo vprašanje
 rešilo. Kajti ta sicer „liberalni“ (hmhm!) „Na-
 rodni dom“ se je dal „čukom“ za telovadbo
 na razpolago; zakaj ne še „čukovkam“? Go-

prebave, potem naj se vzame Fellerjeve odva-
 jalne Rhabarbara-kroglice z zn. „Elsa-kroglice“,
 od katerih stane 6 škatljic franko 4 kron. Oba
 preparata pošilja pristna edino apotekar E. V.
 Feller, Stubica, Elsaplatz št. 241 (Hrvatsko).

Re - - - -